

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 6C/7/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511209095
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbara Plaskurová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3511209095.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Barbarou Plaskurovou v právnej veci navrhovateľa: ZSE Energia, a.s. so sídlom Čulenova 6, Bratislava, IČO 36 677 281, právne zastúpený: GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o. so sídlom Vodná 3, Košice, proti odporcovi: F. I. K., G. L.. L. X/XXX, S., štátny občan SR, právne zastúpený JUDr. Miroslavom Kučerom, advokátom so sídlom Krajinská 30, Bratislava, o zaplatenie 1.171,94 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.112,19 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.910,58 Eur od 21.07.2009 do 16.08.2009, 9% ročne zo sumy 1.610,38 Eur od 17.08.2009 do 10.09.2009, 9% ročne zo sumy 1.371,79 Eur od 11.09.2009 do 11.10.2009, 9% ročne zo sumy 1.333,20 Eur od 12.10.2009 do 29.09.2010, 9% ročne zo sumy 1.112,19 Eur od 01.10.2010 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Navrhovateľovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 89,80 %.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal súd, aby zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1.171,94 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.910,58 Eur od 21.07.2009 do 30.09.2010 a zo sumy 1.171,94 Eur od 01.10.2010 do zaplatenia, ako i k náhrade trov konania. Uviedol, že v období od 25.09.2008 do 24.06.2009 odporca odoberal od navrhovateľa elektrickú energiu, odber ktorej mu bol riadne fakturovaný, pričom odporca faktúry neuhradil. Poukázal na ust. § 39 Zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, písmeno a), podľa ktorého neoprávneným odberom elektriny je odber bez uzavretej zmluvy alebo v rozpore s uzavretou zmluvou o 1/ pripojení k prenosovej sústave alebo o pripojení k distribučnej sústave, 2/ v dodávke elektriny, 3/ zúčtovanie odchýlky účastníka trhu, 4/ prenesenie zodpovednosti za odchýlku účastníka trhu na subjekt zúčtovania alebo 5/ distribúciu elektriny a) bez určeného meradla alebo s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber elektriny, c) meraným meracím zariadením ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom sústavy alebo na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, ďalej poukázal na ods. 2 citovaného ustanovenia, v zmysle ktorého pri neoprávnenom odbere je ten, kto elektrinu odoberá povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu. Uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vznikla navrhovateľovi škoda spôsobená neoprávneným odberom elektriny vo výške 1.171,394 Eur. Uviedol, že odporcovi bola vystavená faktúra č. 7010245295, ktorou mu bola vyúčtovaná suma 1.910,58 Eur s dátumom splatnosti 20.07.2009, z ktorej bola uhradená suma 738,64 Eur dňa 30.09.2010.

Súd vo veci vydal dňa 15.11.2011 platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 1.194,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.910,58 Eur od 21.07.2009 do zaplatenia a zo

sumy 1.171,94 Eur od 01.10.2010 do zaplataenia a nahradit' trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej.

Proti platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote odporca podal odpor, v ktorom uviedol, že nie je povinný platiť nedoplatok za odber elektrickej energie nielen v sume, ako mu to ukladá súdne rozhodnutie, ale v žiadnej sume, pretože už od rozvodu manželstva so svojou bývalou manželkou V.. Z. K. neužíva nehnuteľnosť, kde dochádzalo k odberu elektrickej energie. V rámci vyporiadania BSM so svojou bývalou manželkou nehnuteľnosť pripadla jej, pričom k vyporiadaniu medzi bývalými manželmi došlo ešte skôr ako vznikol nedoplatok za odber elektrickej energie v nehnuteľnosti. Všetky potrebné doklady preukazujúce jeho tvrdenia predloží súdu na pojednávaní. Vlastníčkou nehnuteľnosti, kde dochádzalo k odberu elektrickej energie za rozhodné obdobie a jedinou sobou, ktorá nehnuteľnosť užívala a elektrickú energiu odoberala je V.. Z. K., J.. XX.XX.XXXX, G. L.. L. X/XXX, S., ktorá je povinná uhradiť navrhovateľovi žalovanú sumu.

Podaním doručeným súdu dňa 03.07.2012 navrhovateľ navrhol, aby súd do konania pripustil prístupenie ďalšieho účastníka, v zmysle § 92 ods. 1 O.s.p. na strane odporcu, a to V.. Z. K., G. L.. L. X/XXX, S..

Podaním doručeným súdu dňa 06.07.2012 zoberal svoj návrh na prístupenie ďalšieho účastníka do konania späť a zmenil právnu kvalifikáciu. Uviedol, že nárok uplatnený žalobou nie je škodou v zmysle § 39 zákona o energetike 656/2004 Z.z. a pri jeho výpočte sa ani nepostupovalo podľa §39 ods. 2 uvedeného zákona, ale ide o právny nárok navrhovateľa z titulu neuhradenia faktúry za riadne dodanú a odobratú elektrickú energiu. Z údajov v systéme navrhovateľa je zrejmé, že predchodca navrhovateľa spoločnosť Západoslovenská energetika uzatvoril dňa 03.01.1995 ako dodávateľ elektriny s odporcom ako odberateľom zmluvu o združenej dodávke elektriny na číslo miesta spotreby 3106008428 s adresou miesta spotreby L.. L. X/XXX, S.. Táto zmluva je v evidenčnom systéme navrhovateľa evidovaná pod č. 94021143596. Dňa 31.05.2007 došlo k uzatvoreniu zmluvy o predaji časti podniku medzi spoločnosťou Západoslovenská energetika, a.s. so sídlom Čuleňova 6, Bratislava, IČO: 35 823 551 zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1 a navrhovateľom spoločnosťou ZSE Energia a.s. so sídlom Čuleňova 6, Bratislava, zapísanom v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, predmetom ktorej bol predaj časti podniku predstavujúcej samostatný organizačný útvar spoločnosti Západoslovenská energetika a.s. ako predávajúceho v zmysle § 7 ods. 1 v spojitosti s § 487 Obchodného zákonníka vytvorenej pod názvom "Divízia obchodu a predaja elektrickej energie" a tvoriacej samostatnú časť podniku spoločnosti Západoslovenská energetika a.s. ako predávajúceho, ktorá zabezpečuje najmä výkon činnosti dodávky elektriny a je tvorená vecami, právami a inými majetkovými hodnotami, záväzkami a zamestnancami súvisiacimi a slúžiacimi najmä na výkon činnosti dodávky elektriny v zmysle príslušných interných rozhodnutí Západoslovenská energetika a.s. ako predávajúceho, ustanovení zákona o energetike a ostatných príslušných právnych predpisov. Navrhovateľ ako kupujúci prevzal v súlade s ust. § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka všetky povinnosti a záväzky spoločnosti Západoslovenská energetika a.s. ako predávajúceho súvisiace s prevádzkovaním prevedenej časti podniku. Predajom vyššie uvedenej časti podniku spoločnosti Západoslovenská energetika a.s. prešli s účinnosťou k 01.07.2007 na navrhovateľa okrem iného aj všetky práva a pohľadávky, ktoré slúžia na prevádzkovanie tejto časti podniku. Od 01.07.2007 dodávala spoločnosť ZSE Energia, a.s. - navrhovateľ elektrickú energiu do odberného miesta odporcu.

V súlade so zmluvou o dodávke elektriny navrhovateľ dodával elektrinu do odberného miesta odporcu a odporca bol povinný v zmysle uzatvorenej zmluvy o dodávke elektriny za odobratú elektrinu zaplatiť. Vzhľadom na odstup času od uzatvorenia zmluvy a na skutočnosť, že navrhovateľ prechádzal dňa 01.04.2005 na nový evidenčný a informačný systém sa predmetná zmluva nedá dohľadať. Avšak vzhľadom na to, že predmetná zmluva je svojou povahou kúpnu zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka, ktorý nepredpisuje pre tento typ písomnú formu a odporca na základe zmluvy uhrádzal navrhovateľovi vystavené faktúry za odber elektrickej energie, má za to, že predmetná zmluva bola uzatvorená konkludentným spôsobom. S poukazom na vyššie uvedené upravil kvalifikáciu právneho nároku navrhovateľa, ktorý nevyplýva z titulu náhrady škody spôsobenej neoprávneným odberom ale z titulu neuhradenia faktúr za riadne dodanú a odobratú elektrickú energiu.

Svoj návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania späť z dôvodu, že zmluvný vzťah medzi navrhovateľom ako dodávateľom elektriny a odporcom ako odberateľom trval do dňa 24.06.2009 a faktúra č. 7010245295 je vyúčtovacou faktúrou za obdobie od 25.09.2008 do 24.06.2009.

Uznesením sp. zn. 6C/7/2012 zo dňa 06.08.2012 súd nepripustil do konania vstup ďalšieho účastníka na strane odporcu - V. Z. K.. Uvedené uznesenie napadnuté odvolaním bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.10.2012 potvrdené.

Podaním doručeným súdu dňa 13.06.2013 navrhovateľ oznámil súdu, že všetky faktúry vystavené v čase trvania zmluvného vzťahu s odporcom boli vystavené na meno odporcu a boli hradené formou poukážky. Z uvedenej formy faktúry a spôsobu úhrady nie je možné zistiť, kto úhrady vykonával. Úhrady boli realizované pod variabilným symbolom 6300132000, ktorý bol špecificky priradený priamo odporcovi a i keď boli hradené z účtu K. Z., navrhovateľ nie je povinný skúmať, kto úhrady realizoval pokiaľ ju identifikoval variabilným symbolom, ktorý spôsobuje nezameniteľnosť priradenia platby v tomto prípade zmluvnému odberateľovi odporcovi, ktorý bol zmluvne zaviazaný do 24.06.2009. Z faktúry č. 7010245295 boli realizované nasledovné úhrady: 1/ úhrada zo 17.08.2009 v sume 300,20 Eur, ktorá bola v časti 240,45 Eur zaradená k žalovanej vyúčtovacej faktúre 7010245295 so splatnosťou 20.07.2009 a zvyšná časť vo výške 59,75 Eur bola zaradená na úrok z omeškania, 2/ úhrada z 11.09.2009 v sume 238,59 Eur bola zaradená k žalovanej faktúre, 3/ úhrada z 12.09.2009 v sume 238,59 bola zaradená k žalovanej faktúre, 4/ úhrada zo 04.03.2010 v sume 211,46 Eur bola realizovaná z účtu 630116307/0900 s použitím variabilného symbolu 7413862218 a preto bola zaradená k preddavkovej faktúre č. 7413862218, ktorá bola vystavená 14.06.2009 (počas trvania zmluvného vzťahu s odporcom) splatná dňa 01.07.2009, 5/ úhrada z 30.09.2010 v sume 100,- Eur bola realizovaná rovnako z účtu č. 630116307/0900 s použitím variabilného symbolu 74138062218 a preto bola v časti 78,99 Eur zaradená k preddavkovej faktúre č. 7413862218, čím bola táto preddavková faktúra plne uhradená. Rozdiel platby v sume 21,01 Eur bol zaradený k žalovanej faktúre. Sumu úroku z omeškania vo výške 59,79 Eur, ktorá bola zaradená z úhrady zo dňa 17.08.2009 na úroky z omeškania navrhovateľ zdôvodňoval tým, že odporcovi vystavil na základe jeho požiadavky plán splátok č. 8900022119 viažuci sa k žalovanej faktúre č. 7010245295 vystavenej dňa 24.06.2009 splatnej dňa 20.07.2009 vo výške 1.910,58 Eur, ktorého obsahom bol záväzok odporcu uhradiť fakturovanú sumu v 8. pravidelných po sebe idúcich mesačných splátkach. Navrhovateľ zároveň v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyčíslil vo vyššie uvedenom pláne splátok sumu, uvedený úrok z omeškania vo výške 59,75 Eur, výšku úroku vypočítaval pre jednotlivú splátku odo dňa nasledujúceho po splatnosti žalovanej faktúry vždy po príslušný dátum predpísanej úhrady jednotlivkej splátky za použitia 8,76% ročnej sadzby zo sumy 240,45 Eur od 21.07.2009 do 12.08.2009 vo výške 1,33 Eur, zo sumy 238,59 Eur od 21.07.2009 do 14.09.2009 vo výške 3,21 Eur, zo sumy 238,59 Eur od 21.07.2009 do 12.10.2009 vo výške 4,81 Eur, zo sumy 238,59 Eur od 21.07.2009 do 12.11.2009 vo výške 6,59 Eur, zo sumy 238,59 Eur od 21.07.2009 do 14.12.2009 vo výške 8,42 Eur, zo sumy 238,59 Eur od 21.07.2009 do 12.01.2010 vo výške 10,08 Eur, zo sumy 238,59 Eur od 21.07.2009 do 12.02.2010 vo výške 11,85 Eur a zo sumy 238,59 Eur od 21.07.2009 do 12.03.2010 vo výške 13,46 Eur.

Po vykonanom dokazovaní súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 6C/7/2012-101 zo dňa 03.03.2014, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.112,19 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.910,58 Eur od 21.07.2009 do 16.08.2009, 9% ročne zo sumy 1.610,38 Eur od 17.08.2009 do 10.09.2009, 9% ročne zo sumy 1.371,79 Eur od 11.09.2009 do 11.10.2009, 9% ročne zo sumy 1.333,20 Eur od 12.10.2009 do 29.09.2010, 9% ročne zo sumy 1.112,19 Eur od 01.10.2010 do zaplataenia. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 89,80%.

Uznesením sp. zn. 6Co/570/2014-123 zo dňa 10.02.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.01.2015 Krajský súd v Trenčíne rozsudok okresného súdu v bode I. a III. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Právny zástupca navrhovateľa vo svojom podaní doručenom súdu dňa 18.08.2015 uviedol, že to, že sa zmluvu o dodávke elektrickej energie uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom nepodarilo vzhľadom na veľký časový odstup od jej uzavretia dňa 03.03.1995 a prechod navrhovateľa dňa 01.04.2005 na nový evidenčný a informačný systém dohľadať, uviedol prvý krát už na pojednávaní dňa 29.04.2013,

avšak samotný odporca na tom istom pojednávaní uviedol, že po kolaudácii rodinného domu uzatváral zmluvu o dodávke elektrickej energie. Taktiež uviedol, že faktúry vystavované na základe odberu elektrickej energie boli v minulosti riadne uhrádzané, a tiež tvrdil, že k zániku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi muselo dôjsť skôr ako v navrhovateľom tvrdenom dni 24.06.2009 a rovnako tiež svedkyňa Z. K. (ďalej len svedkyňa) potvrdila na pojednávaní dňa 09.09.2013 skutočnosť, že zmluvu o dodávke elektrickej energie odporca uzavretú mal, nakoľko elektrická energia bola jediným zdrojom energie v ich dome a tiež potvrdila, že faktúry doručované na adresu L. L. XXX/X, S. boli vystavované na meno odporcu a ona ich platila sama, po prípade jej niekedy s ich platením pomohol odporca. V odpovedi na výzvu súdu zo dňa 27.05.2013 bol súdu doložený výstup z evidenčného systému navrhovateľa spolu so saldo kontom, z ktorého vyplývajú čiastkové úhrady žalovanej faktúry. Takisto tento výstup z evidenčného systému preukazuje evidenciu odporcu ako zmluvného odberateľa od 01.04.2005 (deň prechodu na nový systém) do 24.06.2009. Na pojednávaní dňa 18.11.2013 žiadal právny zástupca odporcu o vyriešenie prejudiciálnej otázky ohľadom platnosti uzavretej zmluvy o dodávke elektrickej energie, a ďalej argumentoval tým, že na danom odbernom mieste prišlo viackrát k odpojeniu a pripojeniu do elektrickej siete a tým pádom mal byť, podľa jeho tvrdení, obnovený zmluvný vzťah, ale už len so svedkyňou a nie odporcom. Na tomto pojednávaní tiež odporca uviedol, že: „...počas zmluvného vzťahu so mnou sa elektrická energia nikdy neuhrádzala poštovými poukážkami“. A tiež uviedol, že požiadal svedkyňu, aby urobila prepis na seba, čo aj urobila dňa 24.06.2009. Z vyššie uvedených skutočností a tvrdení je zrejmé, že odporca nikdy nepopieral skutočnosť, že mal s navrhovateľom uzavretú zmluvu o dodávke elektrickej energie. Ba naopak, sám to viackrát explicitne potvrdil a jeho obranou voči nároku navrhovateľ nebolo tvrdenie o neexistencii takejto zmluvy, ale to, že v predmetnom období elektrickú energiu neodoberal on a že v minulosti už došlo k zániku právneho vzťahu medzi ním a navrhovateľom. Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že má za to, že v tejto situácii by mal súd postupovať podľa § 120 ods. 3 O.s.p., nakoľko tvrdenia o uzavretí zmluvy o dodávke elektrickej energie medzi účastníkmi sú zhodne tvrdené aj navrhovateľom, aj odporcom a mal by teda považovať existenciu zmluvy o dodávke elektrickej energie medzi účastníkmi za preukázanú skutočnosť. V spojitosti s vyššie uvedenými skutočnosťami, teda s tým, že odporca nikdy nepopieral platnosť uzavretej zmluvy, je toho názoru, že ani otázka platnosti zmluvy nebola medzi účastníkmi sporná. Vystavované faktúry za odber elektrickej energie boli uhrádzané, čo potvrdil aj odporca, keď spomenul, že svedkyňi pomáhal s platením niektorých faktúr a do odberného miesta bola elektrická energia riadne dodávaná, čo taktiež nebolo v konaní sporné. K platnosti danej zmluvy ďalej uviedol, že bola uzavretá za účinnosti Zákona č. 79/1957 Zb. o výrobe, rozvoze a spotrebe elektriny (Elektrizačný zákon). Tento zákon nevyžadoval pre vznik záväzkového vzťahu písomnú formu. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8Cob/1/2011, ktorý potvrdil rozsudok prvostupňového súdu „...prvostupňový súd správne ustálil, že predmetný záväzkový vzťah síce vznikol konkludentne dňa 19.08.1994 podľa Zákona č. 79/1957 Zb. o výrobe, rozvoze a spotrebe elektriny (tzv. Elektrizačný zákon), avšak po zrušení tohto zákona novým Zákonom č. 70/1998 Z.z. o energetike účinným od 01.07.1998 sa právne vzťahy účastníkov spravovali týmto novým zákonom.... Zákon č. 70/1998 Z.z. totiž neobsahoval v prechodných a záverečných ustanoveniach žiadne ustanovenie, podľa ktorého by pôvodné zmluvy zanikli v prípade, ak by sa neuzavreli nové zmluvy písomnou formou. Záväzkový vzťah účastníkov na základe ústnej zmluvy zo dňa 19.08.1994 teda trval naďalej. Jeho vznik sa síce posudzuje podľa Zákona č. 79/1957 Zb., avšak práva a povinnosti účastníkov sa po zrušení uvedeného zákona spravovali Zákonom č. 70/1998 Z.z.“. Ďalej poukázal na ust. § 69 ods. 3 Zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike: „ustanovenia zmlúv o dodávke elektriny, o dodávke plynu, o prenose elektriny, o preprave plynu, o distribúcii elektriny, o distribúcii plynu a uskladňovaní plynu, ktoré boli uzatvorené podľa doterajších predpisov, zostávajú v platnosti, ak nie sú v rozpore s týmto zákonom... „ Tento zákon tiež neobsahuje žiadne dôvody neplatnosti zmluvy, ktoré by sa mali vzťahovať na zmluvu uzavretú medzi účastníkmi a ktoré by spôsobovali jej neplatnosť. Ako bolo vyššie uvedené, navrhovateľ na základe tejto zmluvy dodával elektrickú energiu do odberného miesta a za túto dodávku boli riadne platené navrhovateľom vystavované faktúry, teda žiadna zo zmluvných strán nepovažovala zmluvu za neplatnú. Ďalej poukazoval na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IUS242/07 z 03.07.2008, podľa ktorého „Ďalším základným princípom výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. Je tak vyjadrovaný a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou a nie zásadou.“ Tiež uviedol, že podobne judikoval i Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. IUS625/03 zo 14.04.2005: „Ďalším základným princípom výkladu smlouvy je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť smlouvy, pred takovým výkladom, ktorý neplatnosť smlouvy zakladá, jsou - li možné oba výklady. Je tak

vyjádren a podporován princíp autonomie smluvných stran, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská, hospodárska funkcie smlouvy. Neplatnosť smlouvy má byť tedy výjimkou, nikoliv zásadou. Tento výkladový argument presahuje český právni rád, prolina se právni rády západni právni kultury a má charakter obecného principu právniho /viz např. Lando O., Beale H. (eds): Principles of European Contract Law. Parts I and II. 2nd ed. Kluwer Law International 2000, článek 5:106/. Vzhľadom na vyššie uvedené mal právny zástupca navrhovateľa za to, že rešpektujúc princíp autonómie zmluvných strán a zásadu dispozitívnosti v súkromnom práve, je dostatočne preukázaná tá skutočnosť, že zmluva o dodávke elektrickej energie medzi účastníkmi bola uzavretá platne a počas nadobudnutia účinnosti nových zákonov o energetike nenastal dôvod, aby nastala jej neplatnosť. Poukázal na skutočnosť, že žalovaná faktúra je faktúrou vyúčtovacou. Na prvej strane faktúry sú odpočítané všetky dovtedy vystavené preddavkové faktúry v predmetnom zúčtovacom období od 25.09.2008 do 24.06.2009 v celkovej sume 1.854,98 Eur. O túto sumu sa teda ponížila fakturovaná suma na výslednú sumu 1.910,58 Eur (3.460,50 - 1.854,98). Z uvedeného vyplýva fakt, že v predmetnom období boli uhrádzané preddavkové faktúry, z čoho možno vyvodit' logický záver, že v danom období zmluvný vzťah trval. Ďalej poukázal na skutočnosť, že aj výsledná suma zo žalovanej faktúry bola čiastočne uhradená, ako bolo preukázané v odpovedi na výzvu súdu zo dňa 27.05.2013, kde sú uvedené čiastočné úhrady tejto faktúry. S odvolaním na negatívnu dôkaznú teóriu konštatoval, v nadväznosti na skutočnosť, že súd ho žiadal, aby preukázal, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 03.01.1995 nezanikla po celý čas jej účinnosti odo dňa uzavretia až do 24.06.2009 a teda, že v predmetnom období zmluvný vzťah trval, že dôkazné bremeno v tomto prípade nenesie navrhovateľ, ale práve odporca, ktorý by mal preukázať, že daná zmluva zanikla ešte pred týmto zúčtovacím obdobím. Navrhovateľ nemôže reálne dokázať existenciu odstúpenia od zmluvy, či iného spôsobu zániku zmluvného vzťahu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa, odporcu, výsluchom svedkyne, oboznámil sa s návrhom, platobným rozkazom, odporom proti platobnému rozkazu, vyjadrením k odporu a s návrhom na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania, so späťvzatím návrhu ďalšieho účastníka do konania a zmenou právnej kvalifikácie, s faktúrou č. 7010245295 zo dňa 02.07.2009, so Všeobecnými obchodnými podmienkami pre dodávku elektriny pre odberateľov elektriny v domácnosti spoločnosti ZSE Energia a.s., s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/570/2014 zo dňa 10.02.2015, s vyjadrením právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 14.08.2015, s kolaudačným rozhodnutím vydaným Obvodným úradom životného prostredia Myjava č. 3179/ŽP/3304/94-Du zo dňa 20.12.1994, ako i s obsahom ďalšieho spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že žiada súd, aby zaviazal odporcu na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom, ktorá povinnosť mu vznikla titulom zmluvy, na ktorú sa vzťahuje všeobecná trojročná premlčacia lehota. Uvedený nárok uplatňuje titulom zmluvy o dodávke elektrickej energie, ktorú nie je možné dohľadať, zo systému však vyplýva, že táto zmluva bola uzatvorená. Faktúra, ktorá bola súdu predložená je vyúčtovacou faktúrou za fakturované obdobie od 25.09.2008 do 24.06.2009, ktorá bola vystavená na sumu 1.910,58 Eur. Nevedel sa vyjadrit' ku skutočnosti, či táto bola čiastočne uhradená alebo kompenzovaná. Suma 1.171,94 Eur bola však neuhradená. Nevedel sa vyjadrit' ku skutočnosti, prečo je uplatnený úrok vo výške 9% za obdobie od 21.07.2009 do 30.10.2010 zo sumy 1.910,58 Eur, pričom uviedol, že je to pravdepodobne z dôvodu, že došlo alebo k čiastočnej úhrade, alebo ku kompenzácii. Zastával názor existencie zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom. Poukazoval na skutočnosť, že odporca nemá doklad o tom, že by ukončil zmluvný vzťah s navrhovateľom a nie je možné zbavovať sa zodpovednosti zo zmluvných vzťahov spôsobom ako to robí odporca. Preukázateľne skončil zmluvný vzťah 24.06.2009. Mal zato, že ak by súd zamietol predmetný návrh bolo by to vo veľkom a absolútnom rozpore so základnými princípmi zmluvného práva, právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Odporca si môže svoje nároky uplatňovať voči p. Z. K. v konaní voči nej z titulu bezdôvodného obohatenia. Ak by mal odporca za to, že predmetnú sumu je p. K. ochotná uhradiť, nech sa s touto dohodne sám. V tomto konaní p. K. pasívne legitimovaná nie je. Na základe informácií od navrhovateľa tento eviduje e-mailovú žiadosť od odporcu, kde požiadal sám odporca o splátkový kalendár tejto faktúry. Navrhovateľ na základe žiadosti odporcu poslal odporcovi splátkový kalendár, v ktorom mu odsúhlasil 6 splátok, ale odporcom táto dohoda o splátkovom kalendári vrátená nebola. Šetrením bolo zistené, že na splátkovom kalendári bol uvedený ako variabilný symbol 6300132000, pričom práve na tento symbol bolo plnené i keď p. K. a nie odporcom. Navrhovateľ je najväčším dodávateľom elektrickej energie a neskúma

kým sú realizované platby. Systém zaraďuje, či k príslušnému variabilnému symbolu bola zaradená platba. Vyslovil názor, že odporcom bol konkludentne odsúhlasený splátkový kalendár. K tvrdeniam odporcu, že zmluvný vzťah, ktorý uzatváral počas tvrdenia manželstva bol viackrát vypovedaný zo strany Západoslovenskej energetiky z dôvodu neplatenia elektrickej energie zo strany jeho manželky a teda dňom výpovede prestal tento platiť, sa vyjadril v tom smere, že odporca nijakým spôsobom nepreukázal ním tvrdené skutočnosti a samotné jeho tvrdenie nestačí. Samotný navrhovateľ nedisponuje dôkazom, že by zmluva bola vypovedaná. Nedošlo ani k odstúpeniu od zmluvy zo strany navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi, avšak počas trvania zmluvného vzťahu bolo odporcovi viackrát zasielané upozornenie na možnosť odpojenia pre neplatenie. Poukázal tiež na skutočnosť, že od uzatvorenia zmluvy s odporcom nedošlo na uvedenom odbernom mieste ani k obmedzeniu dodávky elektrickej energie, došlo len k zmene subjektov. Má zato, že bolo v záujme odporcu, aby ukončil zmluvný vzťah s navrhovateľom vtedy, ak na tom mal skutočný záujem. Poukázal tiež na skutočnosť, že je irelevantné kto spotreboval elektrickú energiu, kto býval v predmetnej nehnuteľnosti, kto túto vlastnil, nakoľko odporca nepreukázal, že by medzi ním a navrhovateľom došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu ako preukázal riadne navrhovateľ, teda k 24.06.2009. Dňa 25.06.2009 bol uzavretý zmluvný vzťah so svedkyňou, ktorá to i potvrdila. V zmluvnom vzťahu do 24.06.2009 bol odporca a od 25.06.2009 p. K., ktorá mala uzavretú zmluvu veľmi krátko do 20.07.2009. K prihláseniu nového odberateľa došlo dňa 24.06.2009 a v zmysle zákona o energetike je navrhovateľ povinný uzatvoriť zmluvu o dodávke elektriny s každým, kto o to požiada. Navrhovateľ ako oprávnený dodávateľ nemohol odmietnuť prihlásenie nového odberateľa.

Na pojednávaní konanom dňa 16.09.2015 právny zástupca navrhovateľa uviedol, že skutočnosť, že zmluva medzi účastníkmi konania bola uzatvorená dňa 03.01.1995 na dobu neurčitú, pričom túto zmluvu, ako sám odporca potvrdil, uzatvoril ešte s právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou ZSE a.s., vyvodzuje z toho, že v starom systéme navrhovateľa bol uvedený tento dátum pri vzniku zmluvy a potom aj sám odporca na pojednávaní dňa 29.04.2013 potvrdil, že po kolaudácii rodinného domu túto zmluvu uzatváral. Má za to, že otázka vzniku zmluvy nie je medzi stranami sporná. Navrhol vykonať dôkaz, kedy nastala kolaudácia predmetného domu.

Odporca uviedol, že od roku 2006 v nehnuteľnosti, na ktorú sa vzťahuje odber elektrickej energie nebýval. Bývala v ňom jeho bývalá manželka, ktorá elektrickú energiu i platila a mala vzťah s elektrárňami. O tom dlhu vedela a má vedomosť o tom, že i s niekým komunikovala. Jeho niekto telefonicky oslovil, zrejme niekto zo strany elektrární alebo z právneho zastúpenia a on im dal kontakt na bývalú manželku, s ktorou i komunikovali. Je presvedčený, že všetky platby i zo strany manželky boli potom v roku 2006 hradené. Jeho bývalá manželka platila za odber elektrickej energie i v období od 25.09.2008 do 24.06.2009, ktoré obdobie je uvedené v návrhu. Doklad o ukončení zmluvného vzťahu s navrhovateľom nemá, avšak jeho bývalá manželka povedala, že oslovila Západoslovenskú energiu a že zaslala všetky podklady na vykonanie zmeny odberu a užívateľa elektrickej energie, pričom ona od rozvodu všetky faktúry platí, platila ich ešte aj predtým. Ďalej uviedol, že zmluvný vzťah, ktorý on uzatváral počas trvania manželstva bol viackrát vypovedaný zo strany Západoslovenskej energetiky z dôvodu neplatenia elektrickej energie zo strany jeho bývalej manželky. Preto má zato, že zmluvný vzťah, ktorý bol uzavretý a podpísaný ním prestal dňom výpovede o ukončení dodávok elektrickej energie platiť. To, že zaplatením dlžnej sumy jeho bývalá manželka zabezpečila obnovenie dodávky elektriny podľa neho nezakladá dôvod na to, aby nebol uzatvorený nový zmluvný vzťah. Svedecká výpoveď jeho bývalej manželky preukazujú, že elektriku nespálil on, ale ona. V tom čase boli rozvedení a nebola žiadna právna skutočnosť, aby on elektriku platil za niekoho iného. Dokladom o ukončení zmluvného vzťahu nedisponuje.

Právny zástupca odporcu vzniesol námietku premlčania. Poukazoval na dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorú uzavreli a ktorá sa týkala i nehnuteľnosti rodinného domu súp. č. XXX/X stojaceho na parcele č. XXX, ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXX k.ú. S. na skutočnosť, že vklad tejto dohody, v zmysle ktorej dohody o vyporiadaní BSM predmetná nehnuteľnosť pripadla manželke odporcu, bol povolený 02.11.2006. Vyslovil názor, že navrhovateľ by si predmetný nárok voči odporcovi mohol uplatniť iba titulom bezdôvodného obohatenia alebo titulom náhrady škody, pričom dva roky je dosť dlhá doba na to, aby si niekto rozmyslel, či podá, resp. nepodá žalobu. Ďalej poukazoval na skutočnosť, že jeho mandant vôbec nemá vedomosť o tom, že by došlo k ukončeniu zmluvy ku dňu 24.06.2009. Žiadal preveriť s kým bola uzatvorená zmluva a v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že zmluva bola uzatváraná počas trvania manželstva a mali

ju uzatvoriť obidvaja manželia. Žiadal predložiť doklady, že medzi ním a odporcom vznikol zmluvný vzťah, aby navrhovateľ preukázal otázku zmluvy medzi ním a jeho mandantom a otázku ukončenia zmluvy. Ako prejudiciálnu otázku žiadal riešiť otázku platnosti zmluvy o dodávke elektriny, ktorú uzatvoril navrhovateľ iba s odporcom, pretože má zato, že táto bola uzatvorená počas trvania manželstva účastníkov a nejde o bežný úkon medzi manželmi. Odporca nemal súhlas k tomuto od svojej manželky a zmluva mala byť uzatvorená s obomi. Z výpovede svedkyne mal preukázané, že v žalovanom období táto bola výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti a ona odoberala elektrickú energiu. Odporca v predmetnom odbornom mieste nežil, je vlastníkom inej nehnuteľnosti, bol odsťahovaný, pričom v žalobe je napísané pri neoprávnenom odbere je povinný ten, kto odoberal uhradiť vzniknutú škodu. Jeho klient elektrickú energiu neodoberal, nemohol lebo v predmetnom odbornom mieste fyzicky nebol už od roku 2006.

Na pojednávaní konanom dňa 09.05.2016 právny zástupca navrhovateľa uviedol, že žiada návrh ako nedôvodný zamietnuť a žiada priznať trovy konania, ktoré vyčísli do troch dní. Dôvod pre zamietnutie návrhu je ten, že jeho mandant nie je pasívne legitimovaný v spore v čase, keď bolo vydané kolaudačné rozhodnutie na stavbu odberateľmi na odbornom mieste bol jeho mandant spolu s bývalou manželkou. Po rozvoze ich manželstva titulom vyporiadania BSM, čo bolo skôr ako vznikol dlh, ktorý je v tomto konaní vymáhaný u jeho mandanta, výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, kde sa dodávala elektrina bola bývalá manželka jeho mandanta a je aj do súčasnosti. Od momentu vyporiadania BSM, teda od právoplatnosti povolenia vkladu dohody o vyporiadani BSM do katastra nehnuteľností, až po dobu, kedy vznikol predmetný dlh, bola viac krát v predmetnom objekte vypnutá dodávka elektriny pre jej neplatenie. Má za to, že pôvodný právny stav, čo sa týka zmluvy o poskytovaní elektrickej energie dodávateľom vo vzťahu k odberateľom - obom bývalým manželom, tento vzťah voči jeho mandantovi zanikol a obnovil sa už iba voči jeho bývalej manželke, ktorá ďalej energiu odoberala a odoberá až do súčasnosti. Jeho mandant nemôže platiť za to, čo neodoberal nikdy. Poukázal na to, že navrhovateľ do dnešného dňa nepredložil súdu doklady, ako vznikol dodávateľsko-odberateľský vzťah, čo sa týka energie, ako zanikol, ako bol obnovený a kedy a s kým bol obnovený. Vo vzťahu k jeho mandantovi nemohol byť obnovený, ak zanikol, keďže v inkriminovanom čase nebol vlastníkom nehnuteľnosti. Navrhovateľ predtým, ako uzavrel zmluvu o dodávke energií s bývalou manželkou odporcu, mal vysporiadať staré dlhy, čo však neučinil a napriek tomu uzavrel zmluvný vzťah, čo je nemožné a takýmto spôsobom sa veci nemajú riešiť. Opakovane uviedol, že nárok voči jeho mandantovi je aj premlčaný, pretože v danom prípade ide o bezdôvodné obohatenie, kde premlčacia doba je dvojiročná. Bezdôvodne sa však neobohatil jeho mandant, ale jeho bývalá manželka a táto je povinná dlh uhradiť.

Svedkyňa Z. K. uviedla, že má vedomosť o tom, že bola predvolaná kvôli nedoplatku v elektrárnach. Má vzťah s bývalým manželom, pretože majú spolu dve deti. Odporca je jej bývalý manžel. Vie, že bola predvolaná ako svedok vo veci nedoplatku z predvolania. Napriek okolnostiam, ktoré predchádzali rozvodu stále deti i po rozvoze viedla k láske a účte k otcovi. Otec detí mohol stále bývať, kde i bývali, čomu bol veľmi rád. Ona sama elektrickú energiu platila od roku 2003 s tým, že viackrát prosila odporcu o pomoc, pretože túto jej sľúbil, keď odchádzal z manželského zväzku. Elektrická energia bola jediným zdrojom energie v ich spoločnom dome. Nemali tam žiadnu inú energiu a preto aj platby sú v takej výške. Elektrickú energiu platila sama a boli roky, keď nevládala platiť platby a žiadala bývalého manžela, aby jej pomohol s tým jedným nedoplatkom, ktorý bol ročným vyúčtovaním, za aký rok si nepamätala. Nemá vedomosť kedy odporca do predmetnej nehnuteľnosti prichádzal a kedy odchádzal, nevie koľko elektrickej energie spotreboval on. V nehnuteľnosti na L.. L. X/XXX, S. mal stále bydlisko a stále sa tam mal možnosť aj vrátiť. Keď sa odporca postavil k tomu tak, že jej nepomôže, vtedy prehlásila všetky platby na seba, vodu, elektriku i inkaso, ako fyzickú osobu. V ktorom roku to bolo nevie. Platby za elektrickú energiu uhrádzala na základe faktúr, ktoré boli doručované na adresu L.. L. XXX/X, S. na odporcu. Čo vládala to platila a bola to prevažná väčšina platieb. Čo nevládala prosila odporcu, aby zaplatil. Cítila morálnu povinnosť platiť. Zmluvu s dodávateľom elektrickej energie uzatvorenú nemala. Nepamätá si, či povedala odporcovi, že prehlásila všetky platby na seba. Myslí, že nebol dôvod, aby mu to hovorila, ale zvažila, že prišiel čas, aby odberateľom odborného miesta, čo sa týka vody, inkasa i energie bola ona. Viackrát podpisovala splátkový kalendár, ale či podpisovala splátkový kalendár v predmetnom období, t.j. v období, ktorého sa týka vyúčtovacia faktúra, si nepamätá. Vyúčtovacie faktúry platila navrhovateľovi od roku 2003. Vyzvať ju na uzavretie zmluvy navrhovateľ nevyzval, ale v dobe, keď prepisovala odber elektrickej energie na seba prišla jej zmluva a bolo to na základe jej žiadosti.

K ukončeniu zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom došlo na základe jej žiadosti o to, aby platby za elektrickú energiu boli na jej meno. Výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti na L.. L.H. X/XXX I. S., pokiaľ si pamätá, je od novembra 2006. Od novembra 2006 užíval nehnuteľnosť aj odporca, nehovorí, že tam žil denne, ale sa tam nachádzal s deťmi i so svojim synčekom, ktorého má z druhého manželstva. Nepamätá si, či v predmetnej nehnuteľnosti bol raz do týždňa alebo trikrát do mesiaca. Elektrickú energiu za obdobie od 25.09.2008 do 24.06.2009 odoberala rodina odporcu, jeho študujúce deti, ktoré tam stále žijú a ktoré tam v tom období žili a samozrejme aj ona. Dodala, že je to šesť rokov a pri problémoch, ktoré má si nepamätá koľko zo štvrtisícovej eurovej ročnej spotreby zodpovedá adekvátnemu pobytu a spotrebe odporcu. Odborné miesto neprepísala po prepísaní nehnuteľnosti lebo mali priateľské a liberálne vzťahy s odporcom a pre psychický vývoj detí považovala za vhodné, aby tam odporca chodil. V nadväznosti na uvedené položila otázku, prečo prepis nezrealizoval odporca. Ona prepis nezrealizovala z dôvodu, že odporcovi tam vyhovovalo mať trvalé bydlisko a okrem toho jej sľuboval, že v prípade akejkoľvek platby jej pomôže, o čo ho aj v danej dobe prosila.

Z faktúry predloženej navrhovateľom bolo zistené, že ním bola vystavená vyúčtovacia faktúra 7010245295 dňa 02.07.2009 splatná 20.07.2009, ktorá bola vyúčtovacou faktúrou za fakturované obdobie od 25.09.2008 do 24.06.2009.

Z vyjadrenia navrhovateľa a z výstupu evidenčného systému navrhovateľa bolo zistené, že odporca bol evidovaný ako zmluvný odberateľ v období do 24.06.2009 a V.. Z. K. od 25.06.2009. Pohľadávka navrhovateľa, ktorá vyplýva z výstupu evidenčného systému navrhovateľa je vo výške 1.171,49 Eur. Z vyjadrenia samotného navrhovateľa a z výstupu z evidenčného systému navrhovateľa spolu so saldo kontom bolo zistené, že v tomto sú evidované čiastkové úhrady priradené k žalovanej faktúre, o ktoré sa celková pohľadávka vo výške 1.910,58 Eur ponížila. Navrhovateľ eviduje realizovanie platieb na odporcu ako odberateľa, a to úhradu zo 17.08.2009 v sume 300,20 Eur, z ktorej časť 240,45 Eur zaradil k žalovanej vyúčtovacej faktúre 7010245295 so splatnosťou 20.07.2009 a zvyšnú časť na ním uvádzané úroky z omeškania. Úhradu z 11.09.2009 v sume 238,59 Eur, úhradu z 12.10.2009 v sume 238,59 Eur a úhradu z 30.09.2010, ktorá bola realizovaná celkom v sume 100,- Eur, z ktorej však na predmetnú faktúru bola započítaná suma 21,01 Eur, keď úhrada bola realizovaná s použitím variabilného symbolu 7413862218 a preto bola zaradená k inej faktúre a to konkrétne k faktúre 7413862218.

Z kolaudačného rozhodnutia vydaného Obvodným úradom životného prostredia S. Č.. XXXX/ŽP/XXXX/XX-O. L. O. XX.XX.XXXX súd zistil, že tento vydal kolaudačné rozhodnutie pre odporcu a jeho manželku Z. V.. S., ktorý podal dňa 05.12.1994 návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia pre stavbu rodinného domu, pre ktorú bolo vydané stavebné povolenie dňa 22.06.1990. Obvodný úrad životného prostredia S. povolil užívanie stavby „rodinného domu“, postavenej na parcele č. XXX I. H..Ú.. S..

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 16 Zákona č. 79/1957 Zb. o výrobe, rozvoje a spotrebe elektriny (Elektrizačný zákon), organizácie v pôsobnosti Ministerstva energetiky dodávajú elektrinu v rámci štátneho plánu rozvoja národného hospodárstva na základe dojednanej zmluvy všetkým odberateľom, u ktorých sú splnené podmienky pre účelné a hospodárne pripojenie ich zariadení k zariadeniu pre verejný rozvod elektriny, ak vyhovuje zariadenie odberateľa bezpečnej a hospodárnej dodávke a ak tomu nebránia okolnosti, ktoré dodávateľ nemohol bez svojho zavinenia odvrátiť ani zdolať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka; pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz.

Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka; bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov inak je právny úkon neplatný.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočne primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť, ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatky z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.

Podľa § 3 tohto predpisu účinného od 01.01.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V období od 21.07.2009 do 01.10.2010 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1 %, teda výška úrokov v danom prípade je 9%.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd považuje za nespornú existenciu zmluvného vzťahu navrhovateľa a odporcu i právneho predchodcu navrhovateľa a odporcu. Sám odporca sa v priebehu konania vyjadril, že mal uzatvorenú zmluvu na predmetné odberné miesto, pričom túto uzatváral po kolaudácii predmetného rodinného domu, ku ktorému sa viaže odberné miesto. Ako bolo zistené, predmetný rodinný dom bol skolaudovaný na základe Kolaudačného rozhodnutia zo dňa 20.12.1994 č. 3179/ŽP/3304/94-Du, vydaného Obvodným úradom životného prostredia S. po tom, čo odporca F. I. K. a manželka Z., V. S. podali dňa 05.12.1994 návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia pre stavbu predmetného rodinného domu. Svojím rozhodnutím Obvodný úrad životného prostredia S. povolil užívanie predmetného rodinného domu, ku ktorému sa viaže odberné miesto. V tomto čase, teda v čase po kolaudácii predmetného rodinného domu, ku ktorému sa viaže odberné miesto, bol v platnosti Zákon č. 79/1957 Zb. o výrobe, rozvoje a spotrebe elektriny (tzv. elektrizačný zákon), ktorý pre vznik záväzkového vzťahu nevyžadoval písomnú formu. Až Zákon č. 70/1998 Z.z. o energetike, ktorý však nadobudol účinnosť dňa 01.07.1998, ktorý zrušil Zákon č. 97/1957 Zb. (elektrizačný zákon), zaviedol písomnú formu zmluvy. I po nadobudnutí účinnosti tohto zákona záväzkový vzťah, podľa názoru súdu, naďalej trval, nakoľko tento zákon neobsahoval v prechodných a záverečných ustanoveniach žiadne ustanovenie, podľa ktorého by pôvodné zmluvy zanikli v prípade, ak by sa neuzatvorili nové zmluvy písomnou formou. Iba práva a povinnosti účastníkov sa po zrušení uvedeného zákona spravovali zákonom č. 70/1998 Z.z. Rovnako zostali v platnosti ustanovenia zmlúv o dodávke elektriny, o dodávke plynu, o prenose elektriny, o preprave plynu, o distribúcii elektriny, o distribúcii plynu a o uskladňovaní plynu, ktoré boli uzatvorené podľa doterajších predpisov v zmysle ust. § 69 ods. 3 Zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike. Za daných okolností, s poukazom na už uvedenú skutočnosť, že sám odporca existenciu zmluvného vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa nepoprel, naopak, z jeho výpovede výslovne vyplýva existencia zmluvného vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa, do ktorej navrhovateľ vstúpil, neznamená neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľa v tom smere, že predmetná zmluva bola uzavretá. Súd je toho názoru, že navrhovateľ vzhľadom k uvedenému nebol v konaní povinný predložiť písomnú formu zmluvy, keď táto v čase uzatvorenia, kedy sa uzatvárala, nemusela byť ani uzavretá v písomnej forme. Ani jeden zo zákonov, ani Zákon č. 70/1998 Z.z. o energetike a ani Zákon č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov neobsahovali vo svojich ustanoveniach zánik právneho vzťahu, ktorý bol založený, vychádzajúc z tvrdenia samotného odporcu po kolaudácii predmetného rodinného domu, ku ktorému sa viaže odberné miesto v čase účinnosti Zákona č. 97/1957 Zb. (elektrizačného zákona), v nadväznosti na jeho uzatvorenie v čase účinnosti Zákona č. 97/1957, resp. z tohto dôvodu. I keď odporca tvrdil, že predmetné odberné miesto bolo viackrát odpojené fyzicky pracovníkom Západoslovenskej energetiky a opätovne pripojené po zaplatení dlžnej sumy, túto skutočnosť v konaní nepreukázal a nepreukázal ani obdobie, v ktorom by sa tak malo stať. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti sa súd ani nezaoberal možným zánikom právneho vzťahu založeného v čase účinnosti Zákona č. 97/1957 Zb. Zánik zmluvného vzťahu odporcom nebol preukázaný, a to ani výpoveďou svedkyne. Nebolo preukázané, že by sám odporca ukončil zmluvný vzťah s navrhovateľom, resp. s jeho právnym predchodcom, ani skutočnosť, že by k prepísaniu odberu elektrickej energie došlo svedkyňou bývalou manželkou odporcu, skôr ako dňa 25.06.2009. Nebola tiež preukázaná skutočnosť, že by zo strany navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi alebo naopak, došlo k odstúpeniu od zmluvy, resp.

k podaniu výpovede zo zmluvy. V konaní nebolo preukázané, že by nárok navrhovateľa bol nárokom z bezdôvodného obohatenia.

Vzhľadom k vznesenej námietke premlčania sa súd následne potom, čo dospel k záveru existencie zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom zaoberal vznesenou námietkou premlčania. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Je uplynutím času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva. V danom prípade navrhovateľ uplatňuje žalovanú sumu titulom dodávky elektrickej energie. Túto vyúčtoval faktúrou č. 7010245295 zo dňa 20.07.2009 splatnou dňa 20.07.2009. Súd je toho názoru, že na daný právny vzťah sa vzťahuje trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti predmetnej faktúry, t.j. odo dňa 21.07.2009 a uplynula dňa 21.07.2012. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 14.10.2011. V nadväznosti na uvedené je nevyhnutné konštatovať, že k premlčaniu v danom prípade nedošlo.

Následne potom, čo súd dospel k záveru, že nedošlo k premlčaniu uplatneného nároku zaoberal sa okolnosťou, či predmetná zmluva je platná. I túto otázku žiadal vyriešiť právny zástupca odporcu ako otázku predbežnú. Podľa názoru súdu obstaranie dodávky elektrickej energie pre domácnosť je bežnou záležitosťou, ktorú formou uzavretia zmluvy o dodávke elektrickej energie bol oprávnený obstaráť sám odporca. Javí sa však za vhodné uviesť, že i keby uvedené bežnou záležitosťou nebolo, v konaní nebolo preukázané, že by súhlas v tom čase druhého z manželov nebol daný. Vzhľadom ku skutočnosti, že by, ak by nešlo o bežnú záležitosť, išlo o relatívnu neplatnosť právneho úkonu, ktorej sa navyše môže dovoliť iba ten, kto je ním dotknutý. Dôkazné bremeno a jeho unesenie v konaní zaťažovalo odporcu, ktorý mal preukázať svoje tvrdenie, že súhlas druhého z manželov daný nebol.

V zmysle citovaných ustanovení, po vykonanom dokazovaní v nadväznosti na zistený skutkový stav a právne posúdenie vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi žalovanú sumu 1.112,19 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 1.910,58 Eur od 21.07.2009 do 16.08.2009, 9% ročne zo sumy 1.610,38 Eur od 17.08.2009 do 10.09.2009, 9% ročne zo sumy 1.371,79 Eur od 11.09.2009 do 11.10.2009, 9% ročne zo sumy 1.333,20 Eur od 12.10.2009 do 29.09.2010, 9% ročne zo sumy 1.112,19 Eur od 01.10.2010 do zaplatenia. Ako bolo uvedené ešte rozsudkom zo dňa 03.03.2014 v časti výroku II. vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa súd zamietol. Uvedený nárok vo zvyšnej časti bol zamietnutý z toho dôvodu, že súd nepovažoval tento v celom rozsahu tak, ako ho navrhovateľ uplatňoval, za dôvodný. Ako bolo uvedené v rozsudku súdu zo dňa 03.03.2014 súdom nebola zohľadnená čiastočná úhrada zo dňa 17.08.2009 v sume 59,75 Eur na úroky z omeškania, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že započítanie v časti sumy 59,75 Eur na úroky z omeškania bolo dôvodné, malo právny základ a tiež, že by mal na tieto právny nárok, pričom súd poukázal tiež na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by o splátkový kalendár žiadal odporca. Z uvedeného dôvodu vychádzal súd pri posudzovaní nároku navrhovateľa vrátane príslušenstva zo skutočnosti, že dňa 17.08.2009 bola vykonaná úhrada v rozsahu sumy 300,20 Eur, ktorá, ako súd už uviedol vo svojom rozhodnutí zo dňa 03.03.2014, celá mala byť zaradená, s poukazom na uvedené, k žalovanej vyúčtovacej faktúre 7010245295 splatnej dňa 20.07.2009. S poukazom k vykonaným úhradám dňa 17.08.2009 vo výške 300,20 Eur, 11.09.2009 vo výške 238,59 Eur, 12.10.2009 vo výške 238,59 Eur a 30.09.2010 vo výške 21,01 Eur, tieto platby súd zohľadnil pri posudzovaní nároku navrhovateľa a tiež pri rozhodovaní o úroku z omeškania (úhrada 17.08.2009 vo výške 300,20 Eur; 1.910,58 Eur - 300,20 Eur = 1.610,38 Eur; 1.610,38 Eur - 238,59 Eur = 1.371,79 Eur; 1.371,79 Eur - 238,59 Eur = 1.333,20 Eur; 1.333,20 Eur - 21,01 Eur = 1.112,19 Eur). O úrokoch z omeškania súd rozhodol v súlade s ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a v súlade s § 3 Nariadenia vlády 87/1995.

Podľa názoru súdu odporca, ktorý podľa názoru súdu, mal uzatvorenú zmluvu s právnym predchodcom navrhovateľa za účinnosti zákona č. 79/1957 Zb., je v danom spore pasívne legitimovaný. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov - odporcu a jeho manželky, nemá vplyv na zánik predmetnej zmluvy rovnako ako skutočnosť, že bývalá manželka odporcu sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, kde sa dodávala elektrina. Ako bolo uvedené, nebolo preukázané, že v predmetnom objekte, ku ktorému sa viaže predmetné odberné miesto, bola vypnutá dodávka elektriny pre jej neplatenie a tiež, že pôvodný právny stav, čo sa týka zmluvy o poskytovaní elektrickej energie zanikol pred dňom 25.06.2009, kedy skutočne došlo k zániku zmluvného vzťahu

medzi navrhovateľom a odporcom. Navrhovateľ nebol povinný v konaní preukazovať zánik právneho vzťahu medzi ním a odporcom, ani skutočnosť, ako tento právny vzťah zanikol, ako bol obnovený a kedy a kým bol obnovený, keď sám navrhovateľ tvrdil, že k zániku právneho vzťahu medzi ním a odporcom nedošlo. Rovnako tak nedošlo k zániku právneho vzťahu medzi ním a právnym predchodcom navrhovateľa. Keď je odporca názoru, že právny vzťah zanikol a bol obnovený, na tomto bolo podľa názoru súdu dôkazné bremeno preukázať, že právny vzťah medzi ním a navrhovateľom, resp. ním a právnym predchodcom navrhovateľa, tento právny vzťah zanikol, kedy a akým spôsobom.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 89,80%. Navrhovateľ pôvodne žiadal odporcu zaviazať zaplatať sumu 1.171,94 Eur, súd zaviazal odporcu na zaplatať sumu 1.112,19 Eur, návrh zamietol v časti 59,15 Eur. Navrhovateľ teda pôvodne žiadal odporcu zaviazať na zaplatať sumu 1.171,94 Eur, súd zaviazal odporcu na zaplatať sumu 1.112,19 Eur. Návrh, ešte rozsudkom sp. zn. 6C/7/2012-101 zo dňa 03.03.2014 v časti výroku II., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2014 súd zamietol, a to v časti sumy 59,15 Eur. Navrhovateľ bol vo veci úspešný v časti 94,90%, odporca v časti 5,1 %. Podľa pomeru úspechu a neúspechu súd tak rozhodol, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 89,80%. O náhrade trov konania súd rozhodol takouto formou podľa § 151 ods. 7 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ si odporca nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, môže sa navrhovateľ domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.